

עלִי הַגָּהָה

דשיכות

ש"פ בא, ח' שבט ה'תשמ"ו

עד ההוראות בקשר ליום הילולא דעשירי בשבט

ויצא-לאור לש"פ בא, ה'תשפ"ב

בפעם הראשונה

ויצא לאור על ידי מערכת
"מפתח"

שנת חמישת אלפים שבע מאות שמות ושותים לבריאה

MAFTEIACH

www.Mafteiach.app

פתח דבר

לקראת ש"פ בא, ויום הבוחר העשורי בשבט – הנקו בזה מוציאים לאור צילום כתיק עלייההגהה המלאים ושלשה הגחות שיחת ש"פ בא תשמ"ז.

*

בתוך הופפה – בא בזה צילומי כתיק הגחות כ"ק אדמו"ר שליט"א על שלשה מענות "כללי פרטיא", בחודשי טבת-שבט תש"ג.

*

קונטרם זה יוצאה לאור ע"י מערכת "פתחה". אפליקציית "פתחה" הינה מיזם שטטרטו לרכו במקומות אחד את האודיו, הוידיאו, ההנחות הבלתי-מנוגנות והמנוגנות – לכל שיחה וחתודות של הרבי. הקונטרם הוא הארבעה עשר בסדרת "הגחות", ובעו"ה יופיעו קונטרמים נוספים בקרוב.

וכאן המקום לבקש בכירה וכמכפתה, שכל מי שיש תח"י הגחות כ"ק אדמו"ר שליט"א בשיחות ומאמרים – שיואיל להמצאים למערכת, ע"מ לזכות בהם את הרבים.

* * *

וחעיקר – יהיו רצון שנזכה זיך זעהן מיטן רבין, ולשםוע "תורה חדשה" תיכף ומיד ממש!

מערכת „פתחה“

ונש"ק בא, היתchap"ב

ברוקלין, ניו

ש"פ וארא, התשמ"ו – הagaה ראשונה

עמוד א

בנ"ד. משיחות ש"פ בא, ח' שבת התשמ"ו – עד ההוראות בקשר ליום ההיילא דעשורי שבבב', ובמים שלחתי זה.

א. שיטיענדרק אין דעת שבת שמיני מובהך¹ עשרי שבט², דעת יום ההיילא פון כי' מוח' אדרוי' נשייא דורנו, וווען יכּוּ עטַל האדם שעמלה גמוש בחיוו. מהגעה מאידר בעהרי' וילוי מלמעיה רמאה... ווועגן ישועות בקרוב הארץ³.

או' מפקחין על צרכי איבור שבת⁴, ובפרט אין ענן ואס אוין גאנט⁵ ישראאל. ואדים דאט רעדט זיך ווועגן דעת יום ההיילא פון נשיא דורנו, וואס "הנסיא הוא האל"⁶ אין "ברת רישא גומא – אוזיל" 8.

או' (אין דעת יום זכייא ואס גיט טפצעיזעלע בחות בענני יום ההיילא) כדי להזכיר עוה"פ או'

מ'זאל מעורר ומפרנס זיין כלע מלים ומוקם – סי' מעורר זיך זיך סי' מעורר זיין אנדערלע ארין – ווועגן די השתדרות זו מאכן אלע פאסיקע הבנטה זו אלע ענינים ארבונן מיט דעת יום ההיילא (ווען געדROLEם בפרטיזט⁷) – בונגט לחטאות היום; הוספה בלימוד התורה, כולל לימוד הוראות של בעל ההיילא; הוספה מיוחדת בנהינת הדקה, כולל בפרט – פאר ד מוסדות ואס זינגען שירץ זו דעת בעל ההיילא;

עוד – וווג זה עיקר – איזנארדגענען או ביטם ההיילא ואלן זיין התהועחות בכל מקום ומוקם, וואו מ'זאל זיך אלע זונאמען שטארלען זו גיין "בריך" שרה אשר הוונגו מדרכיה ונכח באורחותו נס'ו⁸, דורך מסובי זיין ביטר שאט וביתר עוו און ד' אלע פעלות פון דעת בעל ההיילא. יכּוּ עטַל כו' אשר עמלה גמוש בחיוו – אין הפטת התורה והמצוות, ובמיוחד – האפקת המפענות הזהה. אין אין די אלע ענינים ואס דעת בעל ההיילא האט געמאן.

עוד וועלר – אין או אונט או דערטן זאל זיך א פעלעה נטשומע על כל הימים שלחתי זים ההיילא. אין די ימים שלחתי זים, בי' דעת שבת שלחאי⁹ אין דעתה ואס עס נטשז העדר עס כו' זיין המשגה.

וכז זה – דורךגענען טוט אהבת ישראאל אין אהבות ישראאל, וזה דעת בעל ההיילא ואס געמאן אוון געבעען איטי מאל אוון נאכמאג אוון ווועדר אטאל וכו' אין דינגע מאמרי חזיות, אין נאכמער אויסגעסיטשט בשפטות – אין זינגע שיות קדושות.

ב. להוסר בו:

בהתאם ליהיד� או ביטם ההיילא בכל שנה ושנה¹⁰ (ווען עס וווערט גתעדך דל, ענן זיין ס'אט געוווען בעטם הרשונה) וווערט אין פלי' נספה וויתירה אין (לענשמה פון) דעת בעל ההיילא – אל אן עלי' שלא בערד. בעילוי אחר עילויו¹¹, אונזא�ז 12 ת"ה אין להם מנוחה לא בעולם הזה ולא בעולם

... סי' מעורר זיין זיך און סי' מעורר זיין אנדערלע איין ..

... אין די ימים שלחתי זה, בי' דעת שבת שלחאי"ז ..

... וווערט און עלי' נספה וויתירה אין (דיער נשמה פון) דעת בעל ההיילא ..

... פפאחז'יל ואחז'יל ..

עמוד ב

- 2 -

בבאו¹⁴ שונא מ'לכ'ו מ'חל' אל חיל דיאה אל אל'קים ב'צ'ה'. ד.ה. אז ביום ה'הילולא בשנה זו ווערט ער
נעהלה העכער ווי ער איז געוווען בכל השנים שלפנ' זה -

דארכ' מען בשנה זו מוסף זיין איז דיאלע עננים הנ'ג' בקשר מיט דעם יומ' ה'הילולא מיט נאך א
גריעסערען¹⁵ שטורהם ווי ס'איו געוווען בשנים שלפנ' זה, כהיזייז¹⁶ "מעליך ב'קדוש'" אויז איז בשנה זו
זאל¹⁷ מען פראפען דעם יומ' ה'הילולא און אונגענטן דיאלע החלטוט טובות בלשר מיט ל'ע' נבוחה פון דעם
(ב) ה'הילולא (המצת תורה והמצוות והמצת המעניתות זהה) אויפן גראפען און העכסמן אונפן, באורך ברוחב
ובעומק, שא' בערך גראפער און העכער ווי מהאמ' אים געפראפעט בכל השנים שלפנ' זה, אין איז אונפן
ואס' מהאמ' אים בי' איזטער ואיך עינמאָל אויז ניט געפראפעט

כו'ל ובייחוד - מסחר זיין תאן איז דיאלע עננים פון היוק המצת היהדות ואס' מהאמ' מצער
געוווען לאחרונה (בשנה זו): מייסד זיין (אדער מרוחבי זיין) בכל מקום ומוקם א' א' ב'ול' פאר
זלינים זוקנות בישראל. ב') און ארבען פאר "גבאות השם", איזטיש קינדרע פאר בר-מצודה און בת-מצודה,
ג') א' בית ח'ב'ד פאר אלי' איזט, איזיך איז דיאלע זילטס בינחיטים (כוזוישן זקדים און יידזים).

אנכמער: אפילו איזיב מהאמ' שון מ'חליט געוווען טאן, אדער אפילו געטאן בפועל איז דיאלע
הנ'ג' (כח דעם בעל ה'הילולא) באופן חמי' געלת. העכער ווי בענין שלפנ' זה - איז מוכן, דיט דעם
ציוו' הנ'ג' פון "מעליך ב'קדוש'" און "ילכו מ'חל' אל חיל", איז בכל רגע ועה ווועס' קומס צו
בחיי האדם. ובענינו - כל רגע ועה ווועס' קומס צו געגענטער ער דער יומ' ה'הילולא בשנה זו,
דארכ' מען גאנכער זונגען¹⁸, ביטר שאט וביתר עוי איז דיא פועלות בפועל (בחוה) און איז
די החלטוט טובות ער להבָּא.

איז ניט סתם צונגען א' הוספה לטנה' לגבי דעם וואס איז געוווען פריער, נאך איז און אונפן פון
"ילכו מ'חל' אל חיל", וואס היליכא אמיתית איז א' היליכא שא' בערך. ד.ה. איז בכל רגע ועה
וועס' איז ער הויל' מוסיך ואור שא' בערך מערד' לגבי וויפל ער האם געטאן (אדער מ'חליט געוווען
ברגע ובעעה וביום שלפנ' זה, בימ' איז זיין הוספה איזטער איז כננד כל הענינים האם ער האם געטאן
בי' איזטער).

ויש ג'ומר, איז דאם איז א' ל'ימוד בעבודת האדם פון דעם וואס די גמרא זאנט¹⁹ בונגען צו דער
מרכבה עילונית, איז יעדר דראג איז דיא חזות הקדוש איז "כננד כו'ן", אלי' דרגות שלמה פמנו: "דרגי'
החויה כננד כו'ן, קרטולי' החוויה כננד כו'ן. שוקי' החוויה כננד כו'ן וכ'ו'", איז ער רעכנת איזים
כו'כ' דרגות, ביז "ראשי' החוויה כננד כו'ן, קרני' החוויה כננד כו'ן":
ויבאלאד איז "גט את העולם נתן בלבם"²⁰, איז מוכן איז אלי' עננים בעולם, וכו'ל דער עניין

.. מיט נאך א גראעסערען שטורהם ..

.. כהצווויי "מעליך ב'קדוש'", איזוי איז בשנה זו ..

.. די אלע החלטות טובות בקשר מיט דער עבודה ..

עמוד ג

- ๔ -

הפרכבה און די אגע דדרגות שבת. זייןען און דעם אדם ובעהתו לoklyn. ויל' אינער פון די ענינים בזזה: דער "ילכו מהיל אל חיל" בעבודת האדם דארך זיין און אונן. או דער העכברעה "היל" (דרוגה) דארך זיין שלא בערך העכבר (הילכה אמיתית). אונז או דאם און "בנדג בולס", בנדג כל הדרגות שלפני זה.

ג. קען דער "קליגוניקער" וועלן מבלבל זיין א איזין מיס די פענה: ס'אי נאך דא לארכען צוויי מעית-לעת בי דער יומ ההילולא (בום שני), ואט דזאג דעומלה והערט נתנהה "כל עמל האדם שעמלה נפשו בחוויה", און דעומלה וווערט. נסחמו נהעלה זו אן עולם נעלח יותר - הילנט זואם און די היילונגשיז או אונחויבן איסטער גריינן זיך זיך דער יומ ההילולא?

האם עס דער בעל ההילולא אליין איזין דעם מאמר וואס ער האט אראוסגענבען ליום היילולא טלו - המשך באחד לגני הש'ית - ואט דארטען שווייטער ער 20 או איזינער פון די פירושים אין "צבא" ("גבאות השם") או - "זמן מוגבל", דאכל אדם יש לו זמן קבוע דיטמים ייזרו²¹. ובפרטיו יותר הייסס עס - או בנוגע לכל עניין וענין שבבורה. האט א מענטש א "זמן מוגבל" ווען ער דארך עס אפטאן, און ער קען דאם ניט אפליגין איזיך שפעטער.

וורדן בעניינו: אויף פאן די עבדה בקשר מיט דעם יומ ההילולא האט פון א "זמן מוגבל", און וויבאלד איזו מ'שיטים איסטער געדיילען סיג פאר דעם יומ ההילולא. אויז דאם דער "זמן מוגבל" והען מزادך טאן די עבדה. און מ'האט ניט קיטן ציטס ווען דאם אפזוליגין (ובפרט איזו מ'שיטים און דעם שבת שמיני' מתברא²² דער יומ ההילולא - אויז דאם און עניין שהומן גומא ממש) - חן בנוגע פעטמא, וחן בנוגע מערור זיין אנדערע איזין, ובאוון פון "ילכו מהיל אל חיל"²³. - וכל הזרוי הרוי זה משובת, וכל המרבבה הרוי זה משובת.

וכמובא באגה²⁴ דער גודל עניין הזרויות. עד כדי כך או "ויריונטי" דברהום אבינו ע"ה הוא העומדת לעד לנו ולבניו עד עולם. כי העתקה עצמה אינה נשבה כ"כ גנטיש גודל גערץ מעלת א"א ע"ה בו', רק שא"א ע"ה עשה זאת בזרויות נפלהה בז'.

ג. ובפתרונות:

גלאיך פון דעם מוצאי שבת אויג פון אונחויבן "קלאפען דעפעשן" (ווי מ'פֿלענט זאגן און רוסלאנד). ד.ה. שיקן טעלגענראמען, ובזמנן הווע - טעלגענאייןן (אדער איבערגעבן בזרויות באיה אונן שיירות') בכל מקום ומקום וואו עס געפיגען זיך איזין. אויז זיך יעדער איז וועלכע מ'ען דערגריכן (האט זיך זייןען אגע שידן צו גשייא דרונגן, כי "הנסניה הווע הכל"). - וכל ישראל בחוקת כשרות²⁵, דעריבער דארך מען זיך פארביינן מיט יעדער ארט און יעדער איז, ובשתע מ'זעם אן רעדן דברים היוציאים מן הכלב²⁶ און באזוויז א דוגמא חי', וועט מען זיךער

- 3 -

טולין -

או מ'זאָל שטראָמען (בכל מקום ומקום באומן המטאָרים) און די אַלע ענינִים הנ' פֿאָרְבּוֹנִין מיט דעם יומַן הַהְילֶלָאַ וּבָעֵל הַהְילֶלָאַ.

אגנַּהֲיַבְּנוּנִיךְ פְּחַד דַּי עַבְדָּה אַז דַּעַם זָמַן וְאַס אַז גַּבְּלִיבָּן בְּזַי פְּשִׁירַד בְּשַׁבְּטַם. אַלְסַ אַכְּנָה זַי דַּעַם יּוֹם הַהְילֶלָאַ.

דעְרָנָאַךְ וּבְמִיחָדַד - די מְנַהֲגִים הַמִּיחָדִים בְּקַשְׁר מִיט דַּעַם יּוֹם הַהְילֶלָאַ עַמְּדוֹ (כְּנַ"ג), כְּוֹלָג - מְאַכְּן הַתְּעוּדָות בְּכָל מְקוּם וּמְקוּם אַז דָּרְסַן אַגְּנַעַמְּן הַהְלָטָה טֻבָּה אַז אַלעַ ענינִים פְּזַן עַבְדָּה בעֵל הַהְילֶלָאַ - הַפְּצָת הַתּוֹרָה וּמְצָדָה הַפְּצָת הַמְּעִינָות חַזְקָה.

אוֹן דַּעְרָנָאַךְ זָאָל דָּאַט נְמַשְׁרַע וְהַעַר אַז אַפְּלוֹה נְמַשְׁבַּת עַל כָּל הַזְּנוּנִים. וּבְכָלָלָה - אוֹן יְעַדְעָרָעַ אַז נְאַכְּמָר פָּאַרְשָׂטָאָרָעַן יְיַעַדְפָּאָרְבּוֹנִין מִיט דַּעַם בעֵל הַהְילֶלָאַ, דָּזְדַּק לְעַבְנָעַן תּוֹרָה אַז מְקִימַן צִוְּנָהוּתָה. וּבְמִיחָדַד - תּוֹרָתוֹ שֶׁל בעֵל הַהְילֶלָאַ, אוֹן טַאַן די עַבְדָּה וְאַס פְּזַן אַז גַּעֲגַעַן אַחַ גַּעֲגַעַן דָּעְרָיוִיךְ חַזְוָה - הַפְּצָת הַיְהּוּדָה בְּכָל אַז הַפְּצָת הַמְּעִינָות חַזְקָה בְּמִיחָדַד, וּמְתוּחָה אַהֲבָת שְׂרוֹאַל וְאַתְּהָדָה יִשְׂרָאֵל.

וְכָמוֹר - מִזְאָל סָאָן אַז אַלעַ ענינִים שָׁלָא בעַרְקָן מַעַר וּוּפְלָג מְחַאַט אַז זַי גַּעֲטָאַן בְּשָׁנִים שְׁלֹבְנִי זה, אוֹן אַמְּלִיכָּו מַעַר וּוּפְלָג מְחַאַט גַּעֲטָאַן בְּזַי דַּעַר אַיְצְטִיקָּר רְגָעָן. בְּמַזְאַיְתָה שְׁבַּת זוֹ זָאָל מַעַן "קָלָאַן דְּפָעָשָׂן" שְׁלָא בעַרְקָן מַעַר אַז "כְּנַנְגָּד" כְּלָל הענינִים וְאַס מְחַאַט בְּיַי מַזְאַיְתָה, דַּעְרָנָאַךְ בְּכָל דָּגָע וְשָׂעוֹ וּמָוֹת שְׁלָחָהָרִי זה - מַאֲרָגָן אַינְדָּרְפָּרָה, אוֹן מַאֲרָגָן בְּאַמָּה, אוֹן בְּמַן הַעֲבָרִים. אוֹן דַּעְרָנָאַךְ בְּשָׁבָט - זָאָל מַעַן נְאַכְּמָר מַסְטִיף צִוְּנָה בְּזָהָה, בְּאוֹפָן וְאַס אַז "כְּנַנְגָּד" כְּלָל הענינִים וְאַס מְחַאַט גַּעֲטָאַן בְּזַי דָּמְלוֹט.

ה. אוֹן מְחַאַט די בְּרֹכוֹת וְנְחִינָּת כְּה פְּזַן דַּעַם בעֵל הַהְילֶלָאַ צַו מַצְלָה זִין אוֹן די אַלעַ ענינִים, וְאוֹרָום יְיַעַנְדִּיךְ נְשִׂיאָה דָּרְגָּנוֹ, אַחֲפְשָׁטוֹתָה דְּמָשָׁה שְׁבָדְרוֹגָן, אוֹן עַרְמַשְׁרַע לְכָל אַנְשֵׁי הַחוֹר כְּלָל אַרְכִּיהָם - "דָּלָה דָּלָה לְבוֹ" (וּויַּעֲשֵׂה שְׂפִיט אַוְיךְ מַשְׁה²⁷), עַרְשָׁפָט פָּאַר כְּלָל בְּנֵי דָרְגָּנוֹ, אַמְּלִיכָּו מַאֲרָד די זָאָס פָּאַרְשָׁטְעָיוֹן דָּאַט דָּעְרוֹוַיְיָעַ נִיט.

וּבְלַשְׁנוֹ²⁸ - אוֹ עַס דָּאַרְךְ נָאָר זִין "עַפְדוֹ הַכְּנָה כּוֹלְכָּם", אוֹץ אַיִן מִן הַמּוֹעֵן - מַאֲדָרָךְ נָאָר מְאַכְּן אַכְּדִי בְּכִידֵי האַבָּן אוֹן וְאַס דָּאַט זוֹ מַקְבֵּץ זִין. וּבְאַמְּתָה גַּיְשָׁן מַעַן אַזְרִיךְ לְעַל²⁹ בְּלִי³⁰ - "וְהַוָּא יְכַלְּכָל"³¹, מַאֲדָרָךְ נָאָר האַבָּן אוֹ עַר זָאָל דָּאַט בעַמְּן, עַכְּבָּפְלָג בְּבַקְשָׁה קָלָה.

וְהַיְדָאַז די אַלעַ פְּעִילָות זָאָל זִין אַהֲנָה קְרֻובָּה צַו קְיֻם הַיְדָאַז "חַקִּיצוֹ וּדְרָגָנוֹ שְׁוּבָן עַפְרָר"

אוֹן דַּעַר בעֵל הַהְילֶלָאַ (וכָּל הַדְּקִים) בְּרָאַשְׁמָן.

וּבְאוֹפָן פְּזַן "וּרְגָּנוֹ" - מַתְּחָר שְׁמַהְהָאָרָה³², בְּזַי יְשֻׁמְתָה עַוְלָם עַל דָּאַשְׁמָן³³.

... וּבְאַמְּתָה גִּיט מַעַן אַוְיךְ דָּעַבְדִּי כְּלִי ..

עמוד ה

- 7 -

וזאת דעומות וצוף זוין דער אמת'ער זום ההיילואָ (שםהה), ואארם דעומות וצוף זוין גאָר דער ערילַז
וואָס אַזְזֶן דאָן הילואָ – זי פֿלּוֹת בעילַז אַחר עַילַז, אַזְזֶן הילואָן דאָ לְפּוֹת, ומונְגִילְעָה בְּקָרְבָּן.
הארץ.

את די הכהנה פֿוֹז אַזְזֶן דעַמְזָבָן זאמְסָט די עַבְדָה אַיסְפָּעָר מִתְחָרְשָׁה. זאמְסָט אַזְזֶן
גְּדָרִים³³. אוֹרֵךְ דער גָּדָר פֿטְנַת אַזְזֶן פֿסְטָרְטָן דְּלָאָזְזִי גְּלָוָת³⁴, אַזְזֶן מְפָאָגָט לְקָבָל פֿנִי מִשְׁאָה זְדָקָנוּ.
עליה הפורץ לְפִנְיָהָם³⁵, אַלְהָה תְּלִזְהָה פְּרָץ³⁶, מִשְׁוִיא דעַנוּן, בְּמַהְרָה בִּימְנוּ מִפְשָׁחָה, וּמִתְחָרְשָׁה וּסְבוּבָן
לְבָבָן.

(א) אַגְּדָה סְכָנָה, סְכָנָה, סְכָנָה.

1*) ובפרט שהאות שם שבת פֿ, באָ, שבו היה היחסות בשנת השמ"ג.

ולהעדר, שמאמר הראeson של כ"ק מוו"ח אַדְמוֹר (בעל ההיילואָ) בש"ב באָ, האָזְזֶן
דְּהָה וְהָיָה בעצם הימים זה רְפָגָג (חוֹצָע נְדָפָס בְּפָמָעָה הָרְאָסָה) (בְּסְפָר המאמרים הַרְפָּבָ-תְּרָפָבָן) ובערוב שבת
זה, פֿ, באָ לְשָׁבִיט-זָה הָנוּן, בחבבָה³⁷. מבית הרכינה³⁸ שנאמר בלאשון לְיִצְרָאָרְתִּים דְּאָמָו (שְׁלָמָן שְׁלָמָן שְׁלָמָן
הילואָן) בְּיוֹד שבת. וּרְוּבוּ כְּלֹיוֹן של מאמר זה (מלבד הדיבור המתחיל וקצת הראeson של המאמר) הוא
השען באָתָי לְגַנְיָן שְׁנִינוּן עַיִן בעל ההיילואָ לְחוֹצָע לְיוֹד שבת השמ"ג.

ולהעדר גם מהשיכונים לעכירות ימי זה בבר החודש – זה, שבת, שבו מותה הווענים שחיו בירמו
יהָשָׁעָה (מניגת העייטה (פרק ימי הגדות) – וכובא במגנא אַזְזֶן סְכָנָה). וְיַדְלָקָנִים אַלְזָן
בדרגות יהָשָׁע (אטטנטואת דמשה³⁹ לְשָׁבָר הָתָה⁴⁰) – עַד בעל ההיילואָ (נסיאָה ואחתנטואת דמשה שבדורנו)
– בְּמַמְפָּסְדָּן של משה באמרו לְהַתְּחַצֵּע (סנהדרין ה, א) "אַתָּה וְהַזְּבָדָתָם שְׁבָרוּ עֲמָהָם", ורק מפני הדרון
הדרון (שאיבם יוכלים לְקָבָל רֹב טֻבָּה) אמר הַלְּבָבָה שְׁדָבָר אַחֲרֵי דָבָר וְאַנְשֵׁי דָבָרִים דָבָר.

2) אַגְּהָג סְכָנָה (קמָה, א). 3) הַהְלִים עַד, ב.

4) דָרָה שבת פֿ. א. טוֹשְׁוֹעַ (הַדְּהָה⁴¹) אַזְזֶן שְׁנִינוּן סְכָנָה (סְבִּיבָן).

5) פְּרָשָׁנִי חֲזָקָת באָ, כָּאָ. 6) פְּרָשָׁנִי מאָ, א. דָרָה סְוָתָה מהָה, וּרְקָמָנִי חֲזָקָת.

7) מְכַתֵּב מִרְאָה שבת תש"י⁴² – נְדָפָס בְּלְקָשָׁע הַיָּא סְעַד 216 ואילך. סְפָר המנהיגים-מנגני הַבָּיִד ע. 55
ואילך. ובכ"מ.

8) אַדְהָזָן באָגְהָג סְכָנָה (למָ, א).

9) לְהַעֲדר מאָגְהָג סְכָנָה דָרָה יְזָרֵד אַור חַדֵּש עַלְיָן יְזָרֵר שְׁלָא הָיָה פָּאָר וְרְדִין מִימִי עַלְמָם אַור
עַלְיָן כּוֹזְבָּן.

10) כְּמֻבָּן מִמְשָׁבֵץ בְּכִתְבֵּי הַאֲרִיזָה⁴³ (שער המוגנות ענין הקישיש). פֿעַמְתָּשׁ שְׁעַר וּסְפָא בְּהַגְּהָה. סְפָא
הַאֲרִיזָה⁴⁴ קָדוֹם עַלְיָנוּ. וְעוֹד, הַזָּבָב בשינוי ברכה לְשָׁוֹעַג יְזָרֵד סְוִים שְׁעַוּן) שאמרית הדיש שְׁיַיךְ וּבְכִ
ליְזָרֵד שבת תש"י.

* 1) .. ולהעדר, שמאמר הראeson של כ"ק מוו"ח אַדְמוֹר (בעל ההיילואָ) בש"פ בא שנדפס הוא
דְּהָה וְהָיָה בעצם הימים זה רְפָגָג (חוֹצָע נְדָפָס בְּפָעָם הָרְאָסָה) (בְּסְפָר המאמרים הַרְפָּבָ-תְּרָפָבָן)
ובערוב שבת זה, פֿ, באָ לְשָׁבִיט-זָה הָגִיעַ, בהשגבָה⁴⁵, מבית הרכינה⁴⁶ שנאמר בקשר ליארכיזיט
דְּאָמָו זְקָנָתוּ (של בעל ההיילואָן) בְּיוֹד שבת, וּרְוּבוּ כְּכֹלוֹן של מאמר זה (מלבד הדיבור המתחיל
וקטע וחלק הראeson של המאמר) הוא הפשׁך מאמר באתי לגני שְׁנִינוּן עַיִן בעל ההיילואָ להוּי⁴⁷.

עמוד ו (הערות 2)

(אנו... נעלמים) 2

לעילית הנשפה מודרינה למדרינה בג"ע עצמה. ועפ"ז י"ל אשר בסיטם אמרה הקישוט ד"ג חזות מסתדים סדר עליות זה ומתחילה סדר חזות בעילית הנשפה בג"ע נושא. וזה העטם לאמרות קוויים ביום האירז'יט בכל שנה - מבני עליית הנשפה לדרגת נסילית יותר (הדגאה שלא בערך נעה יותר - בדרכמת העלי') (באנו השיבים פה) בונה ראטונה מגיחות גג"ע (וגם באלו השיבים זה הריי'ך אך בשונה הראטונה, משאב' אה"כ גם הם עולמים בג"ע נושא).

11) מהעיר מהшибיות פרושתנו, פ' בא (שבשת זו היהת הנטולות) - עטם שבדור פ' בא (זה'ב לד'ג'א)
ש'ב' (לא "ז") פירשו "דיעט לי' קב'ה אדרין בתור אדרין" אל פרע'ע'ש ^{ד'ב'ג'א} דאתפריעו
 ואתגלין מיני' כל נהורין (זה'א ר'א). ווועץ הילולא - שהנשפה עוללה אדרין בתור אדרין
 בערוי' פרעה. "דאתפריעו ואתגלין מיני' כל נהורין".

כ' אָזֶה קַרְבָּן מִלְּקָה

12) ברכות כבטה. ס' אָזֶה קַרְבָּן מִלְּקָה

13) ראה לךשי השם לאדרין' (הבא באגוי'ס ס"ס ז) ובכ'ם. שופרש עוז'ב בברז'יז זה על גן פון.

14) תחשים פ' ז. 15) ברכות כה. א. וט'ג'. 16) שיות נר ה' דהנוכה טט'ו. שיטה קי'ם מלך. עודו.

17) שוחי גם בעל הילולא נעהה מרגע רגען (אוון שען לום מונחה'). אלא שבכ' שנה עלייהו הווע'לום הדש משא'ב' במשך השנה הריי'ו באותו עולם.

18) חביבה יג. א. וראה חביבה ספריג. קריות גאנטס נו. א. ועוד.

19) קהלה ג. יא. וראה פקיות במדבר ה' דיש צ'ב. אוהא'ת דרישים פריה' ע' א'שכ'ן. ובריב'.

20) בפרק ז.

21) להדר וט' מיט' בהחכש שט' סוף פ'ה.

22) ראה ז'ב' סג. ב. פט' א.

23) ולהעיר עוד ^ולפירוש (במהשך הילולא בג'') בחיבת "ב'א" - משון "זיל".

24) סכ'א.

25) רמבע' חל' קדוח'ה פ'ב ה'ב. וראה שם ה' יסוח'ת ספ'ג'.

26) ראה ספר השר לר'ת שער יג.

27) שמוט' ב. יט.

28) במקבב פיהם כי אדר' תרהי'ץ (נדפס בריש קומט' גו (סה'מ קומט' ח'ב' שז'ו, ב'). אגרות חדש שלו ח'ד' ע' ריעט').

29) דה סה'מ עורה' ריש ע' קו. תרפה'ה ע' כה. חורצ'ט' ריש ע' 21. אגרות חדש אדרמיך מהורי'ץ ח'ב' ע' שכ'ה. חד' ע' חנגו. וראה גם פלא הרטמן להר'ה מפארישס ורא סב' ג' - מאדרמיך האז'ץ בשם הביעש'ט.

30) תחשים נה. כב.

11) .. פירשו "דיעיל לי' קב'ה אדרין בתור אדרין" אל פרעה ובפרעה **קדושה ע"ש דאתפריעו**
ואתגלין מיני' כל נהורין ..

12) ברכות בסופה. **שו"ע אדה'ז חאו"ח סקן ..**

17) .. אלא שבכל תחולת שנה עלייתו הוא לעולם חדש ..

עמוד ז (הערות 3)

(3) נסיך נליאון

(31) ישע' בנו יט. (32) ג' ג' ג' ג' ג' ג'

(33) ישע' בנו יט. (34) ג' ג' ג' ג' ג'

(35) ישע' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'

(36) ישע' ג' ג' ג' ג' ג'

(37) מיכה ב'. יג. וראה ב' ר פפ"ח, יד וברשי' שם. אגדות בראשית ס"ב סג.

(38) דות ד. יט. וראה ב' ר פ"ב, ו. שמואל פ"ג, יג. מאמרי אורה הקדושים ע' חכמתו.

ש"פ בא, ה'תשמ"ו – הagaהה שני

עמוד א

בס"ד. משיחות ש"פ בא, ח' שבט ה'תשמ"ו –
עד ההוראות בקשר ליום הילולא דעשרה בשבעת
כימים שלѧחריו ו.

א. שיטיינדיין אוֹן דעם שבת שמיני
מברבי עשרי בשבעת, דער זיין
הילולא פון כיק מוריין אומיר נבאי
דורין, ווען ~~על-עטלב-אַאמֶר-עַלְלָה~~
~~נְפִשְׁתָּחִיזֵי~~ מונגלה גואאר בעהוי
גilio ממעלה למטה... מועל, ישועת
קבר הארץ,

אוֹן פְּמַפְּחֵין עַל צְרֵיכֵי צִבּוּר בְּשֻׁבְתֵּי,
וברט אוֹנִין אוֹס זונע לליל
ישאל, ווארם דאס רעדז זיך ווענו
דער זיין הילולא פון שאו דונין, ואס
תשאיל הא אַכְלָה^א. אוֹן בְּתַרְ רַשָּׁא
גופא אוילז –

אוֹן אוֹן דעם זיין זאָס וגוט ספעַ
ציעלע כהות בעניין זיין הילולא^ב כדאי
להיכיר עזול או מיל מאערר מופרטם
זוי בבל מסון ומוכם – סמי מאערר זיין
זיך אוֹן סיַ מערר זיין אַזְזָן – וועגן די^ג
השזהות זאָכָר אַסְפָּלְקָעָבְּ כְּבָתָה צָזָן
עלע ענין אַסְרָנוֹן דַּשְׂעַת זיין
הילולא^ד זיין געדזוקט (פרטיה)^ה
– בונגעל הפלות רותם, והסתה בילוד
התורה, בכל למד רוחו של בעל
ההילולא; הספה מיחודה בנהינת
הಡיקת, בכל בפרט – פְּאַרְךְּ דַּמְדָּחָת
וואה זינען שיר זיך דעם בעל הילולא;
וועוד – גומז הז עיר – איינאַדְעַ
גע אַז בְּיַם הַיְלָלָה אַזְלָן זַיִן
החוועדיות בכל מקום ומוקם, וואו
מאול זיך צאומגע שארוקן גז גזין
בדער שירה שאָר הוונַן מדריכַי ובלחה
באווחתו נסִיִּי, דורך מוטף זיין

(1) אהא זיבר סג ב. לת. א.

(2) ובפרט שאוֹן נט שבט פ' בא, שכט ויתה
ההאנגולטער בענטה תשין.

(3) ואַתְּהַרְ, שאָאָרָה אֲרוֹשָׁה של כִּים מִזְרָחָה אַזְמָרָה
(על הילולא) שָׁבָיס אַז דְּבָרָט אָה דָּה וְרַי
בְּצָעֵם זוֹה הַתְּהִרְגִּיזְן (ז' ע"ז) סְפָּר בְּעֵמֶת הַאֲשָׁנִי
(סְפָּר הַפְּאָרָזָה הַרְבָּתִים הַחַיִּים) עֲבָרְבָּנָה זַה, פ'
אָגְוָע, וְהַנְּעָשֵׂה, נְכִית הַכְּרִירָה שָׁאָרָה בְּשָׁר
לְאַרְצֵי אָשָׁוָן וְזָנוּבָע (שְׁבָעָל וְהַלְלוֹא) בְּזַיִד
שָׁמֶן, וְבוּרָה כְּבָלָה לְאָמָרָה (וְלִלְכָּדָה) אוֹתָה
הַתְּהִלָּה וְהַאֲרוֹשָׁה שָׁלַׂשְׁ אַמְּרָה אָה
שָׁאָרָה לְגַנְזִים יַי' עַל הַיְלָלָה דְּלַעַית
שָׁבָט שָׁיִלְלָה.

ולהתער בעמישיבת לילכויות זיין זה זיין
ההווש – ח' לת. טז. סט. זט. חעט הענטז דוש בעמי

הישע' (בגלא עזיניגן) (ט'ז' גז' גזונטומן) – וואָה
בְּגִיאָה אָזָה קַחְקָסָה קָסָה, וְלִילְשָׁוְן זַיִן
ברותה זענע תפְּשָׁתָה שְׁלַׂשְׁלָה תְּסַבֵּב (ט'ז').

רַיְאָה, לְזַיִד, עַזְזָעָה, בְּזָרָה הַאֲהָא – עַד עַל
הַיְלָלָה (ז' עַזְזָעָה, בְּזָרָה) –

לְמַנוּן מַסְדָּקָה לְשָׁבָע אַמְּרָה שְׁלַׂשְׁלָה (בְּגִיאָה תַּחַת
אָה, זַיִן הַקְּנָפָם בְּזָרָה עַמְּהָה), וְזַיִן שְׁמַנְיָה
הַזְּבָרָה שְׁמַנְיָה קַלְבָּה זַוְּנָה אַזְמָרָה
שָׁבָר אַז דָּרְוָן זַיִן בְּדַרְיָה).

(4) אַגְּלַיְלָה סַבִּיב (ז' לת. א.).

(5) חהעל עיל. זי. זי.

(6) אהא שבט גג. א. מושיע (ודאדהה) אוֹרָה
טי. טי. טי.

(7) רְשִׁים תְּמִימָה, א. אהא טומָה, פְּה.

(8) כְּכָבֵד בְּרִיחָה שְׁמַנְיָה – רַגְמָה בְּלַקְרָבָה
זְהִיא עַזְזָעָה. ס. המוגנָזָה מַנוּגָּה בְּזַיִד עַזְזָעָה
וְאַרְלָה. וְבְּכָבֵד.

(9) ל. אַזְדָּהָיָן בְּאַחֲרֵים סַכִּי (ז' לת. א.).

שיחת ש"פ בא, ח' שבט, ה'תשמ"ו

בתרת שעת ובויר עוז איז די אלע פער
לוות פון דעם בעל ההילאָל, כלע עטעל
כיז אַפְּלַעֲמֵדָה נפש בויי-יך...
הפהו תרורה מאמוות, ובוימתה —
הפהו המעליגוות גוזה, או איז די אלע
עינס וואט צעד בעל ההילאָל גוזה
גענאגט, גיז זאַפְּלַעֲמֵד זיל... מערז
וועזר ויעיר — איז סמאַז אַז עטער
פון איז די אַעֲטָל גנטשטיין על ליל
היכים שלאלר אַלְוָס הילאָל, איז די
ימין שלאלר, זה, ביז דער שטת
שלאלר, או דערן איז עס גונדר
ווערו בעל כל מיט והונטה.

ולג זה — ווועכגעגעטן מלט אַהֲבָת
ישראל איז אַהֲבָת שִׁירָהֶל, ווועזר בעל
ההילאָל קוט עיאַזאל או געבעסן איז
מאל או אַבְּקָאַסָּל אוֹו זַיְעָע אַמְּלָאָל
ווער איז זיַע אַמְּרָבָר חִדְשָׁתָה איז אַמְּלָאָל
מער אוֹמְגַעְטִישָׁש בְּשָׁטוֹת איז
וועיג שְׂחוֹר קוֹשָׁטָן

ולויהסת זונ:

בתרהאָס לויידיעז איז בום ההילאָל כלל
שנוּוּוּ וְשָׂהָרָה יְהוּנוּ סְעִירָה תְּנוּירָה
דער, עזַן וְסִיאַז גְּרוּעָה פְּסָם
הארשענש עַזְעָט אַלְעִי סְבָתָה וְוִירָה
איז (דרר נַסְחָה פָּזָן) דעם בעל
ההילאָל אַז עעל' שְׁלָא בער,
עעל' אַהֲרָן הַלְּוָיָּה, אַהֲרָן הַלְּוָיָּה תְּהִי
וועילע אַהֲרָן הַלְּוָיָּה, אַהֲרָן הַלְּוָיָּה תְּהִי

איוּ לְזַמְּרָה בְּזַמְּרָה אַל עַזְלָל הַהָּר וְאַז
בְּעַלְמָה אַזְמָאָה לְיָכָל מַלְלָל
תְּחִילָה וְיָאָל אַלְלָמִים בְּצִוִּין, אַז
בְּיָמָי הַהְלָלָל בְּשָׂהָר וְזַעַטְעָט עַר
נַעֲלָה הַעֲכָר וְעַז אַז גַּעַזְעָז בְּכָל
הַשְּׁמָיִן שְׁפִינָּה זָהָר —

דרארה עען בְּשָׂהָר זְמִינָה זְמִינָה זְמִינָה
אלע עעלַינִים גָּלִיל בְּקָשָׁר מִזְמִינָה דעם זְמִינָה
הוילאָל מִזְמִינָה נָאָר גַּעַזְעָז שְׁטוּרָעָם
וְזָהָר גַּעַזְעָז בְּשָׂהָר זְמִינָה זְמִינָה
כהצִוִּין, מעילן בְּקָדְשָׁה, אַזְמָאָה בְּשָׂהָר

(10) רַאשְׁוָהוּ (אַלְמָנוֹת) (וְהַהְלָלָה) —
אַלְמָנוֹת שְׂהָר (שְׂסָמִים) כ' מ' וְהַהְלָלָה ג'.

(11) תְּהִלָּה אַנְגָּזִיס בְּבָלְדְּהַרְיָה זְדִיד אַז
חַדְרָה זְרָיר זְרָיר פְּסָמִי עַזְלָל
אוּלְלָזָן בְּזַבְּזָן.

(12) בְּגַעַת הַקְּזָקָן עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
אַהֲרָן הַלְּוָיָּה עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט.

(13) שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט.

(14) שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט.

(15) שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט.

(16) שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט.

(17) שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט.

(18) שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט.

(19) שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט.

(20) שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט.

(21) שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט.

(22) שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט.

(23) שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט.

(24) שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט.

(25) שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט.

(26) שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט.

(27) שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט.

(28) שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט.

(29) שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט
עַזְעָט שְׁלָאַזְלָעָט עַזְעָט וְפְסָמִי גַּזְעָט.

.. "כל עמל כי אשכ שעה מה נפשו בחיקוי" ..

בשיעור 13 הוציאו המניחים את התיבות "וַיַּלְשַׁךְ הוּא" אל פרעה", ובצד הגליון רשמו סימנו-
שאלה. כ"ק אַדְמוֹר שְׁלִיטָא מחק את סימן-השאלה, ובכך אישר את ההוספה]

וזאל מזע פראעווע דעם יומם ההילולא
או אונגעמען די אעלע ה纯洁ה טבאות
בלשר מיט דער בערדה פון דעם בעל
ההילולא מהצעת ההורה וממציאות
ופחנונג מאכנית ווועגן זיין גראפערסטען
או העסטען טפין, בואר בורובין
ובעטמ, שאיל בעריך גראפערסטען או
העיגר ווי מידאש אטט געפֿאָוועס בעל
השטע שלגין וה, אין אוא אוף זואס
מאטא אטס בי ציטערס נאך קיימאל
אוו נאט געפרואוועס!

כולל וגביהוור — ממשיך זיין טאג איז
די יעיבער זווק פנטז ווודתת זואס
מהיא מאצע עזעגען אלעררוהה (שנה
זויי: הייניך זיין) (אדער מרכז'ק זיין) בבל
מרקם מוקם א (בליל) אאנט זוקט
וחיקות בשאלין, ב) או איגוון אסרא
בעאות שאמט, איזשען קלערס אסרא
ברערטהו וווע בעטצעה, (ב) א בעט
תהייד' אסרא לאיל אידרא, אדרי איז זוילם
ביניגין (זווישן וקנטן אוו לילדין)

נאכעכען: איליו אובט מאטס שני
מלועל געווונט טאג, אדרער אסיל גטשא
בפועל אין די עניינט הביל (טל) דעם
בל הילולא אנטפֿעט האיעזה, עכבר
ווי שביב לילנו וה — זיין זוילם, ליט
דעס צויז גויז לילן מאיירשע זויס
לילו חתול לא לילו, אא בעל גבעו שעשה
ויז וואס קומט זו בורי הדארם, ביעננו
— כל רע שעיל וויס וואס קומט זז
געטערס זע דער זין הילולא בשנה זז,
דאער מזע נאכענער גוונגען, בירר
שאואר ובירר עז איז די פעליות בפועל
(בונה) איז זי ה纯洁ה טבאות על
לאנא.

אוו נט שמ צעגןכו א הויספה טטה
לבוי דעם וואס אויגענער טריינער, נאך
אין אוא אוף זוינ זיכר מלוי אל לילו,
וואס הילוב אנטטיט זין הילולא שאיל
ברעדן... ד.ה. אא בעל רע שעשה זיין
ער וויל מסות אוואר לאיל בעריך ער
לרבן וויל עער האט געטיאו (אדער
מלועל געווונט אט) ברע וביענער זוים
שלען וה, זיין או זוינ הויספה ציטערס
אוו ננד כל עניינט וואס עער אט
געטאו בי ציטערס!

וש לומב, או דאס זיין א די לימוד
בעבודת האם פון דעם וואס די גמאז
אגאנז'ו נונג זע דער מרבה להילינה,
או יעדרער דראג איז דיז חיות והפֿרְשַׁׂׂשָׁׂׂ איז
ענגנד לילו, אען דראג שאלטס מטמא:
געיגי חוויתו ננד בוכל קיטשייל היחות
כגענד בוכל שווי החוויתו ננד בילוין, ביז
או ער ערענען זויס בילוי דרגותה, ביז
ראש החוויתו ננד בילוי קני החווית
כגענד טילן."

ווארעלן, או סט את העולם נתן
בלטט'ן, איז מוכן או אעלע עניינט

(א) שיחת ר' ה דמונט טטי, שיחת שט' פלט, טט, ג' (טט) ז, ג' (טט).

(ב) שרדו מבַּעֲדָה הילולא, מטֵבָעָה הילולא, מטֵבָעָה הילולא, מטֵבָעָה הילולא.

(ג) עטְבָּה ווְאַבְּיִוְן שוחט באנז'ו השבויין הילולא, מטֵבָעָה הילולא, מטֵבָעָה הילולא, מטֵבָעָה הילולא.

(ד) קפלת ג, א, וואס תניא זיין, לירין
געיגי זו א, עזע, וואס תניא זיין, וואס זיין.
(ז) ליטרט שלח לה, ד.ה. צאייה וואזגון זיין.
(ז) קפלת ג, א, וואס ליטרט בעבדה, ג, ריש

אב. אנטה זו רישוס לריין ע אשכנז. ובערן.

19) שהרי גם בעל ההילולא מתעלה מרגע לרגע (באופן ש"איין להם מנוחה"), אלא

* ויל שבעל תקופה שנה עלייתו הוא العلي היא לעולם חדש משא"כ במשך השנה הרוייז באוטו
עולם.

עמוד ד

בsein, כולל דבר עזין המרכיבה אותו די אל עדר גרגות שבחה, ווינו אן דעם אלם ובὔודוחו לילנו, ויל איניע פון די עיניכם יונה: דער זלֶילז מהל אל חיל בונדור אדים אדרת זון אן אן אום או דער האכעער, טליי (הרגן) דראות ווין של אבר והעכער (הליהקה איריתר), או דאס אן צנד בילטן, נגנדי כל הדורות לשיפר, וזה...

ת' 18
ג. קען דער «קָלְגָּמַעֲשָׂרִי» זעלן
מליל זיינ אנדט פֵּלְעָבָן: סאן
נאר אַךְ אַגְּרָע צוֹן עַלְמָיְתָּעָן זוֹנְעָן
זום ההילאָל (זום זען), ווֹסְטָסָה
דְּמָשְׁלָל וְעַטְמָת נְתָלָהּ בָּל, עַל אַדְּם
שְׁעַמְלָה נְפֻשָּׂה בּוּרְיָה, אוֹ דָעֵלט
וּוֹרֵט שְׁחוֹת נְהֻרָה זַעַם עַלְמָנָה
זְוֵיר — הָנָסָן וְאַזְן זַעַם יוֹמְעָשִׂים זָעַם
אגַרְבוֹן אַצְטָעַר וְגַיְתָּן זַעַם דָּעַר יוֹם
הַוְּלִילָאָן?

האט עס דער בעל ההילאָל אלין
אנֶגְוָרָט אַדְּם אַדְּמָר וְאַזְנָן עַל אַתְּ
אֲרוֹנְגָּעַעֲבָן לְמוֹת הַוְּלִילָאָן שְׂוָי —
הַשֵּׁש אָחָת לְנוּ הַשְׁתִּירָת — וּאַם
אָדָרָט שְׁוִיבְתָּעָרְגִּי אוֹ אַיְנַעֲרָט פֵּן די
לְיוֹרָאִיסִי זַעֲמָן, («בְּבִואוֹתָה השְׁמָן» אַזְן
— «מְוֹנְגֶּבֶן-מְמַבְּרָן», וּבְפַתִּיחָה
קְנָעָן-פְּמִינֶבֶת-מְמַבְּרָן), וּבְפַתִּיחָה
רוֹסְטָס — אַגְּנֹעַ בָּלְעֵד נְזִין וְעַזְנִין
שְׁבַעֲנָרוֹה, וְאָזָן אַגְּנֹעַ אַגְּנֹעַ אַגְּנֹעַ
נוּמְבָרְלִי וְעוֹזְן דָּעָר אָסָפָהָן, אַזְן
עַר קְעָן דָּסָן נְשָׂה אַפְּלִינְגָּן וְעִירָה
שְׁפַעֲשָׂעָר.

ועוֹדֵז בְּעִינֵינוּ: אַזְרָת סַאנְזַי דִּי בְּעַדְהָה
בְּלִשְׁנָה דַּעַם מִזְמְרָת הַוְּלִילָאָן פֶּעַם
אַסְגָּוָן גַּוְגָּלִי, אַזְוֹאֲגָלְאָזְוֹאֲגָלְאָן
אִיסְטְּרָבָן וְגַעַלְעָלָן טָעָן אַדְּם זַיְם
הַוְּלִילָאָן, אַזְדָּאָרְדָּעָרְגִּי זַיְמַגְּגָלִי
וּנוּטָמָרְאַתָּה טַאָרְדָּעָרְגִּי אַזְוֹהְזָאַה
יטְלִימִדְיָזִין זַוְּנָן דָּעַם אַפְּלִינְגָּן (וּבַפָּרָט
אַזְמְשִׁיטָן זַוְּנָן דַּעַם שְׁכָבְנִין
הַלְּבָרְבָּרָה דַּעַם זַיְם הַוְּלִילָאָן — אַזְדָּאָס
אַזְעִינָן שְׁמַנְתַּן גַּמְלָס מְבָלָה) — הַזְּבֵנָע
לְעַזְנָה, וְזַהֲגַע עַצְרָרָה וְזַמְעַעַעַע
אַזְרָה, וְזָבָאנָן פֵּן עַלְמָל אַל חַלְילָה,
— וְכָל רָוּחָה הוּא מוֹשְׁבָה, וְכָל
מִבְּרָה רָחִי הוּא שְׁבָתָה.

ומכבר באַגְּנַיְלְדַּעְן גַּנְלָעֵנִין
הַוְּיֻוְתָה, דַּעַמְרִיךְ דָּעַמְרִיךְ דַּעַמְרִיךְ
אַדְרָבָהָמָה בְּרִיךְ דַּעַמְרִיךְ דַּעַמְרִיךְ
לְנוּן וְזְבָאנָן עַד לְלִעְמָם, כִּי עַזְמָהָה עַזָּה
אִיזָה נְשִׁנָתָה כַּכְלִישָׁן דָּולְלִישָׁן
פְּעָלָה אִיזָה עַיָּה, וּבָה, רָק שְׁאֵיזָה עַיָּה
עַשְׂתָה אַתְּ בְּרוּחָה נְפָלָה סְרִירָה.

ד. ובשפטות:

גְּלִידַרְן טָעַמָּצָא שְׁתַּת אַלְעַעַם
אֲגַרְוָרְכָּן-לְאַלְמָאָנְעָעָשָׂרְסָה וְיַיְמְלָעָבָן
אַזְוֹאַרְוִלְסָגָלָאָזְוֹאַרְזָאַרְתָּה. דָהּ, שְׁנָמָן טְלִילְגָן
אַרְמְמָה, זְבוֹנוֹ הוֹה — טְלִילְעַפְּגָגָרְיָה
אָעַטְרָאַבְּרָעַזְבָּן בָּזְוָוָתָה אַמְּרוֹה אִסְפָּרְיָה
שְׁוִיחָה) בְּכָל מְקוּם וּמְקוֹם זַוְּנָן עַס גַּעַרְעָן
עַזְרַיאָן, אַזְזַעַעֲרָן זַעַעַעְרָן אַזְשְׁנָיָה
כְּבַעַד קְיָזָעַטָּרְבִּירָיְכָן וְזָוָעַן זַיְיָזָעַן
אַלְעָשָׂרְנָן נְשִׁיאָה דְּרָוָנוֹ. כִּי שְׁנָשָׁא
הַוְּהַבְּלָה).

(23) סְפִירַת יְ, תְּהִלָּה זְמִינָה בְּנִזְמִינָה שְׂמָחָה פָה.

(24) אַבְּגַנְתַּת-בְּגַנְתַּת-אַתְּ-אַתְּ-תְּבִרְבִּירָה.

(25) להלעדי מעד פריש (בהתאם ההילאָל).

(26) תְּבִרְבִּירָה, זְבָזָה, — מְלֹוֵד, זְוָה,

(27) סְכִיאָה.

... מְבָלָל זֵין אֵיזָן מֵיטַעַד טָעָנה ..

... צְוּוֵי מְעֵת-לְעֵת בֵּין דִּעָמָם יוֹם הַהְלָוָה ..

... «דְּלֶכֶל אַדְם יְשׁוֹן זָמֵן מִזְגַּבְלָל בְּצֹפִיסָה זַעֲרַבָּה ..

— וכל ישראלי בחוקת כשרות/²⁸
דעריבער דארער מעז זיך פָּרָבָּנִין מיט
יעדרער ארט אוֹ יַעֲדֵר אֶזְר, וּבְשָׁעַת
מִוּאָשׁ פַּרְדֵּסְתּוֹ אַרְתֵּסְמָנִין מוֹלְבָּדִי
אוֹ אַפְּרִיוֹן 8 דָּגָםְהָא חַי, וּוֹעַט מָעַן
זָכַר פָּעוּלָן —

אוֹ אַזְּרִיאֵל שְׁוֹרָעָבָעַן (כָּלְמָקְםָן
וּמְלָקָם אֶבְנָה מִפְּאָתָה) אוֹ יְדָעַל
עַזְבִּינִים תְּגִיל פְּרָנְגָּנוֹן מִתְּדָעַם יוֹם

הַלְּילָאָלָא, וּבְלַהֲלָלָא,²⁹
אַגְּרִיבָּנִירִיְהָא עַזְבָּרָה אֵזְדָּעַם
מוֹן וְאַזְבָּא אַזְבָּלִיבָּנוֹן פְּעִירָבָּשְׁבָּטָן,
אַסְלָבָּנְגָּה כְּבֵנָה צְדַעַם זְעִירָבָּלָא,

עַזְרִיבָּרָאָמְבָּיְהָד — יְדַבְּנִים
הַיְּוּדִים קְבָשָׁר מָטָם טַם סַמְּהַלְלָא
עַזְמָוֹן (כְּבָיָה), בְּלִיל — אָבָנָה תְּהֻווּדָוִת
כָּלְמָקָם וּמְלָקָם אוֹ זְדָרָם אַגְּעַזְעָן
הַלְּלוּתָה בָּבָתְהָזָן אֶלְעָזָר עַזְבָּעִין פָּוֹן
עִזְוָדָת עַל הַהֲלָלָא — הַצְּתָה הַחֲרָה
וּמְחֻצָּה וּפְצָתַה הַמְּעִיטָה חַזָּעָה,

אוֹ דְּרִירָאָזְלָבָּעָן נְמַשְׁךְ עַזְבָּרָי אִין
אֲפַעַלהָנְבָהָלָל לַלְמָמָמָן,
וּבְלַהֲלָלָה — אֲפַעַלְעָרָי אוֹ יַעֲלָעָר
וְאַלְעָמְדָעָר אָפְּרָשָׂטָרָקָנוֹן פְּיָירָפָאָרָן

בְּרוּדָמָט דָעַם בְּלַהֲלָלָא, דָּרָאָר
לְלַבְּרָעָרָה אָזְרִיכָּמָן זָרָהָבָעָר
וּבְבָיְחוּן — הַרְחָה לְבַל הַהֲלָלָא,
אוֹ צָאָרָה יְדַבְּרָה וְאָסָעָר עַר אַטְבָּעָזָעָז

מְאָבָן אוֹ גַּעַזְעָעָן אוֹ גַּעַזְעָבָן דְּרָוִירָה
חַבָּות — הַצְּתָה הַחֲרָה בְּלִיל אוֹ פְּגַזַּת
הַמְּעִיטָה בָּצָה בְּמִחוּודָה, וּמַתְּהַרְהַר אֲתָבָת

ישְׂרָאֵל אַהֲדָה שְׁוֹאַל.

וּבְאָמָר — מֵזַלְלָה טָאָן אִין יְדַבְּעָל
עַזְבָּנִים לְאַסְעָרְמָר וּמְבַלְּגָם
אוֹ יְיָ עַזְבָּאָסְמָרָה שְׁלָמָה וְהָאָזְזָעָה
אַפְּרָלָל מָרָעָר וּוֹלֵל מְאָתָה שְׁעָרָאָרָה וְהָאָזָעָה
אוֹ זָאָסְעָרָה גַּרְעִיָּה בְּמִזְבְּחָאָה שְׁתָה זָאָל
מָעַן, קַלְלָאָפְןָן דְּרַעַעַשָּׂרָן שְׁתָה בְּעַרְרָה מָעַן
אוֹ סְגִגְגָה כְּלָלָה אַגְּזָרָה וְהָאָזָעָה
עַזְבָּאָזָעָה יְזָהָרָה שְׁבָהָה, דְּרִירָאָזָעָל
רָגִעָה שְׁהָה וּזְהָרָה זָהָרָה וְזָהָרָה
אִזְרִעְלָרָהָרָה וְזָהָרָה בְּשָׁאָרָה, וְזָהָרָה
הַעֲבָרִים, אוֹ דְּרִירָאָזְלָבָעָן בְּעַרְעָרָה
— אָזָעָמָעָן מָעַן וְזָהָרָה
בְּאָבָן אוֹ זָהָרָה סְגִגְגָה כְּלָלָה אַגְּזָרָה
הַלְּזָאָזְלָאָזְלָה בְּדָלְלָה.³⁰

ה. אָזָעָמָת זִי בְּרִכּוֹת וּמִתְנִיתָה
טוֹ דָעַם בְּלַהֲלָלָא גַּזְבָּלָה יְזָהָרָה
אוֹ יְדַבְּעָל עַזְבָּנִים, אַזְבָּלָם יוֹיְזָעָזָק
וְשָׂאָרָגָרָג, אַמְּפָשְׁתָהָה דְּשָׁהָה
שְׁבָדָרָהָה, אוֹ יְדַבְּעָל מִשְׁמָחָה לְכָל גָּאנְשִׁי
הַזְּהָרָה לְכָל בְּרִכּוֹת — זָהָרָה דָלָה לָנוֹ
(וְיוֹסְטְשִׁיְהִירָה מְהֻרָה)³¹, עַזְעַטָּה
פָּאָרָה בְּן דָוָרָה, אַפְּלָל יְדַבְּעָל זָהָרָה
פָּאָרָשְׁיָעָה זָאָסְעָרָה זְעִירָעָזְזָעָה
וּבְלַשׂוֹנוֹי — אָזָעָמָעָן זְהָרָה זְהָרָה
עַדְוָדָה הָכְבָּלִים, אַדְלָהָזְלָהָבְּן הָמָרְבָּבָן
— מְלָאָרָה אוֹרָמָה זְכַבְּרִיָּה אַכְרִיָּה
אוֹ זָהָרָה צְזָבָעָה זְהָרָה זְהָרָה, וּבְאָמָת גָּזֶס

(28) רַבְבָּשָׁה לְהַלְלָה הַבָּבָרָה שְׁמָה שְׁמָה
יְלָמְדָה סְפָּהָה, 24^ב לְמָמְרָה זָהָרָה זָהָרָה
(29) אֶחָד סְפָר וְשָׁרֵר הַלְלָה שְׁעָרָה זָהָרָה זָהָרָה
(30) שְׁבָהָה זָהָרָה
(31) בְּגַבְבָתָה זָהָרָה זָהָרָה זָהָרָה (זְמַבְבִּשָּׁה
וּבְזְבִבָּה זָהָרָה זְבִבָּה זְבִבָּה) (זְבִבָּה זְבִבָּה זְבִבָּה)

* (ב) זְבִבָּה זְבִבָּה זְבִבָּה (זְבִבָּה זְבִבָּה זְבִבָּה)

עמוד 1

מען אויך די קליל'ו — «וואו יכלכליינ',
מידאך נאר האבן או עז אל דאם
בעטן, עכ"ס בכתשה קללה.

והיר או די אל פליזות זאלן זיין א
הכהן קרבוה צ' קומ' שעיד'ו, הרצינו
ורגענו שוכני עפר' אוון דער בעל
ההילאל (ולל הגדוקים בראשם),

ובאוונן פון ווונן — מהר שמחה,
בי' ישחת עעלם על ראאטס'ו, וואס
דעליטל וועש זיין דער מאמער זום
ההילאל (שמטהה) וואווז דעליטל וועט
זיין נאר דער עלייו וואס אויז איז איז איז
הילאל — די לעיות בעילוי אחר עילוי,
אוו היגלוו איז לטטה, וועל ישעת
בלרב איזרי.

איזן די הבוגן להו איז דור זעם וואס
משיטן די עבורה אנטצע' רוחן שמחה,
וואס איז פורי אל גדריטי, איז דער
גרוד פון גולדן אוון עס וווערטס' דאלאי
גלווי, אוו מיטאנגעט לליכן זיין משיח
צדנונג... עעה תהורץ לילינטס', אלה
תולדות פרץ', משיח צדנונג, מהרהה
בימינו ממש, ומחר שמחה וועט לבב.

(37*)

(12) ראה סහיל עירית ריש ע. קון, תולדות ע. כת.
חרצטן ריש ע. ז. ארויות קדוש אנטוצ'ר הירויין
תפל' ש. ש. חד' ע. בגן וואה זט פון הרמן
ההילאל מאנטשוויך וויאן ס. ג. — מאנטוצ'ר הירויין

בשב התיעזבשין:

(13) ראה הילל נב. כת.

(14) שיער. כת. ט'.

(15) ראה זהיא כת. א.

תפל'

(16) שיער הילל: ש. נב. א. א.
(17) ראה הילל שמחה קאנז' (סחה)
קאנז' ע. בגן ואילך.

(18) מלגה. כת. ג. וואה בירס' פניה. יד. וברשי' ש.

זגדות אנטוצ'ר ס. כת. ג. וואה.

(19) רוח. ז. זי. וואה בירס' ג. שטער. פל.

ג. מאנטוצ'ר אנטוצ'ר קירטס' ע. תקנין.

3 (37*) 620767 03/08/2014 09:45:27 3 (37*)

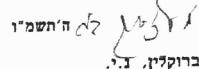
פתח דבר

בס"ד.

פתח דבר

בזה הנו מודים לך משיחות כ"ק אדמור' שילט"א
שנאמרו בהתווידות וש"ק פ' בא, ח' שבת שנה זו - ע"ד ההוראות
בלשון יום הילגלה דעתינו בשפט, ובמים שלאחריו זה.

מערכת "אוצר החסדים"

ברוקין, ז.ר.

אם אפשר להוסיף הערות דלקמן:

* 10) וזה שעניינו זה (דאחתם ואחדות ישראל) מריםו גם בהמשך הילולא (ד"ה באתי גונו): מבואר שם, שככלות עבדות האדם היא בעניין "ושכוני בתוכם", כמו"ש "קדוקים ירוש ארכ וישכנו לעד פליין", והכלוי להשתראה השכינה הוא אחדות, שעי' "ככלנו כאחד" נ麝 "ברכנו אבינו... באור פניך" (ברכת שים שלום. וראה תניא פ"ב). וזה שמתעם זה הסיבה על חורבן בית המקדש (שבו נפעל עניין "ושכוני בתוכם") היא שנתה חנן, הייפך האחדות (יומא ט, ב).

* 11) שאו מתעלן למילה "כל מעשיו ותרתו וכו'", כנ"ל בפניהם. וידוע פ"ג האריזות (ראה רמ"ז בס' תילון שובייבים, הובא ונתן בס' ל' דוד מהחדר"א פכ"ט) עה"פ (אשחר ט, כה) "והימים האלה נזכרים ונעשים".

* 12) וזה, עלית הבדיקה "מהיל אל חול" הרוי סיווג נתניתה כה לכל השיכים אלו בעבודות/לעשות מהיל אל חול" (ראה אגוז"ק סי' נז וביאורו), כי נשיא לא יזוב צאן מרעיו (ראה מכתב כ"ק מז'ה אדמור' באנגל של' ח"א פ' קמא). ואדרבה - אשתחה בכלו עלמן ותור מכהני (זה"ג פ"ג, ב. אגוז"ק טט).

פתח דבר

מושך בא היתשמי

*

* 16) ועי' עלית הצדיק "מוחיל אל חיל" הרי"ז סיוע ונתינתה כה לכל השיכים אליו (גופא בתר רישא) בעבודתכם הם עלות מוחיל אל חיל ..

ש"פ בא, התשמ"ו – הגהה שלישית

עמוד א

בכ"ז. משיחות ש"פ בא, ח' שבט התשמ"ו – ע"ד הוראות בקשר ליום הילולא דעשiri בשבט, ובמים שלאחריו זה.

מלמעלה למטה... ופעל' ישועת
בקרב הארץ',
אוון, מפקחין על צרכי ציבור בשפט',
ובפרט און עוני ואסן און גוגע לכלל
ישראל, ואורות דאס רעדת זיך וועגן
דען יומן הילולא פון נשיא דורנו, ואסן
אנשא הווא הכל'ן אוון שבת רישא
וואפא איזיל'... —

איין דעם יומן זיכא ואסן גוט ספעע-
ציעעלע חחות בעניין יומן הילולא' כדאי
הhilولא פון כ"ק מריח איזמור נשייא
דורנו, ווען ווען נכלל אוון זינען
עללה מעלה, כלל מעשיין ווורתו
ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו' אוון
דאס אוון מתגליה' ומאריך בכח' גילוי

- (5) תחלה עד, ייב.
(6) ראה שבת קמ. א. טושיע (ודאיהו) אריך
ששי צץ (סיבי).
(7) פשעי חותק אל. כא.
(8) עירובין כא, א. וואה סוטה מה, ב.
(9) מכוב מתי' לטט תשיא – נסס בלקיים
ח'יא ס' 216 ואילך. ס. המגהינ'םנהיג' חדץ ע' 95
אלל. וככמ'.

א. שטיינזידיק אוון דעם שבת שנייני
מתברר' שעירי בשבט', דער יום
הhilolaa פון כ"ק מריח איזמור נשייא
דורנו, ווען ווען נכלל אוון זינען
עללה מעלה, כלל מעשיין ווורתו
ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו' אוון
דאס אוון מתגליה' ומאריך בכח' גילוי

1) ראה זחיב' סג. ב. פט. א.

2) ובפרש ישאה גם שבת פ' בא, שב' וויה

ההתקלה בשיטת תש'.

ולהעדי', שאמור הראשון של כ"ק מריח איזמור

(על הילולא) בשפט בא צדקה הא דה' וויה

בעזם הוא הום הוה תפיא' (ונע' דפס' רבנן והאשונן)

(ספר האמור תרביב'ת-תרביז') עבורי שבת ה' פ'

בא הגי', בהשגייפ', מבית הדריכה שנאמר בקש'

ליאכיזיט איזו וונטו (על בצל הילולא) ויד'

שבט, ווובו ככלאו של אמרה זה מלבד החיבור

המוחלך וראשו של המג'ן האז אמר

באט לנוינו טניאן עז בצל הילולא להויל איזיז'

שבט שא'.

ולהעדי' גם מהשיכות לפריון יומן זה בימי

חוודש – ח' טבב', שב' שבת הילולא' שוו' בימי

יירושע' (ונליהו הפנייה (פרק ב' כי זבוחת) – וזה

בגמ' ר' יריה כתלפ' סיל'). ר' ליל' שוקנים איל' וויה

ברוגות והושע' (אתפסתוא דפש'ה (תקראי תש'

– ליב. ר' ע"א. ד"ר. ע'ז. ויד') בדור הילולא' – ע"ז

בצל הילולא' (ונשא ואתפסתיאו דמשה שכדרון)

– כמבון מסס' כל משה אבצורי לירושע' (ונדרין

ת. א. פשעי רול' לא, ז. זאתה והזקנ'ם שכדרון שבדורו

עמאה', וועל' פנוי סס'ו זהו' (שניאים בוכלים זרכו)

ר' רב' טוביה אמר הקביה זדר' אמר לדוז ואין שני

דברין לדזר'.

3) אזהיל' ס' דיך (לכט. אב'), וואה סידור שעיר

הילג' בעמר' (ש. ב'ג), דה' תלבון עזין הילולא'

דרבכ'י; תספ' (הה' תקס"ז ע' קד') נамארוי

אדמוריך אטצע' וילרא ח'ב' ע' תפאריאל. תרג'ן.

עטירת. ועד'.

4) אגהייק סכ'יה (לכט. א').

*) וודחן גדול לומר שכולם מתו ביום א' בח' שבט עפכ' (שהרי'ז נס הכ' גדול) – בלבנט'יל אלא שחי' שבט הוא סוף התקופה שבה מותו הזקנ'ם בימי יהושע.

ונדמה באלו ביום זה מתו כולם. וע"ד מרז'ל בנוגע ..

עמוד ג

ש"פ בא, ח' שבט ה'תשמ"ו

וזל נאכ默 פארשטיינן זיינער פאָר
בונד מיט דעם בעל ההיילולא, זוֹרֶך
לעַזְעֵנָן תורָה זון פֿלִים זַיִן צְבּוֹת,
ובמיוחד — תורה של בעל ההיילולא,
אוֹזָן זַאֲן זַיִן עַבְרָה זַוָּס גַּעַז
מאָגָן אוֹזָן גַּעַבְעָן אוֹזָן גַּעַבְעָן דָּרְרָה
כחות — הפֿצַּת היְהוּדָה בְּכָל זַיִן הַפְּצַּת
העֲמִינָה וְחַזָּה בְּיִיחָדָה, ומִתְּךָ אָתָּה
ישראל ואָחוֹת יִשְׂרָאֵל.

וְכָמוֹז — מִזְאֵל טָאנַן אַין זַיִן אַלְלָע
עֲנִינִים שְׁלָא בְּעֵרֶךְ מַעְפֵל מַהְאָט
אַין זַיִן גַּעַסְאָן בְּנִים שְׁלָפִין זַה, אַין
אֲפִילּוּ מַעְרָה וְיַוְפֵל מַהְאָט גַּעַטְאָן בַּיִן דָּעָר
אַצְטִיכָּרְרָגָע: בְּמַצְאָה שְׁבָתָה זַאֲל
מַעַן "מִלְאָפָן דָּעָפְשָׁן" שְׁלָא בְּעֵרֶךְ מַעְרָה
אוֹזָן "בְּנֵגְדָּה" כָּל העֲנִינִים וְזָאָט מַהְאָט
גַּסְאָא בְּיִן מַצְאָה שְׁבָתָה: דָּעָרָאָד בְּלִי
רוּגָע וְשָׁעה וְזָם שְׁלָאָהָרָה זַה — מַאֲרָגָן
אַינְדוּעָרְפָּרָה, אוֹזָן מַאֲרָגָן אַטְאָגָן, אוֹזָן בְּיִנְבָּרָה,
הַרְבִּיבָּה, אוֹזָן דָּעָרָגָן בְּשִׁירָה בְּשִׁירָה
— זַאֲל מַעַן נַאֲכָמָר מַסְוִת זַיִן בְּזָה,
בְּזָוֹת וְזָאָט אוֹזָן "בְּנֵגְדָּה" כָּל העֲנִינִים וְזָאָט
מַהְאָט גַּעַטְאָן בַּיִן דָּעָמָלָל.

ה. אַין מַהְאָט דִּי בְּרוּכָת וְנִתְּנָתָת
פּוֹן דַעַם בעל ההיילולא זַוָּס מַזְלָת זַיִן
אַין זַיִן אַלְלָע עֲנִינִים, וְאוֹרָום זַיְעַנְדָּל
נְשָׂאָדָרְנוֹא, אוֹזָן דָּרְנוֹן, אַפְּחַסְטוֹתָה דְּשָׁמָה
נְשָׂאָדָרְנוֹא, אוֹזָן דָּרְנוֹן, אוֹזָן מַשְׁיכָן לְכָל אָנְשָׁי
הַדָּר כָּל צְרִיכָה — דָלָה דָלָה לְנִי
(וְיִי סְפִּיטָלְרִיךְ מַשְׁהִי), ער שְׁעַטְפָּה
פָּאָר כָּל בְּנֵי דָרְנוֹן, אַפְּיָלְפָּאָר דִּזְהָסָס
פְּאָשְׁטִיעָן דָּאָס דָּעָרְוִילָעְן נִיטָּס.

וְבְּלִשְׁוֹנוֹי — אַין זַיִן דָּאָרְפָּאָר זַיִן

ד. וגופשות:

גַּלְיִיךְ פּוֹן דַעַם מַזְאָה שְׁבָת זַאֲל מַעַן
אַנְהָרָבָן "קְלָאָפָן דָּעָפְשָׁן" (וְיִי מַפְּלָעָט
זַאֲגָן אַזְּן וּוּסְלָאָדָן) דָה. שְׁקָפְּסְלָעָגָע
אַזְּמָעָן, וּבְזָמָן הוֹה — טְעַלְפְּאָגָנִין
(אַזְּעָר אַכְּבָרְגָּעָבָן בְּזִוְּרוֹת אַזְּיָה זַוָּפָן
שִׁיחָה) בְּכָל מִקְמָקָם וּמִקְמָקָם אַזְּוּס גַּעַפְּיָה
גַּעַפְּיָה זַה אַזְּדִידָה, אַזְּוּס זַוָּיְעָר אַזְּדִידָה
בְּעַמְקָעָן דְּרָגְגִיְיכָן (וְזָאָס זַיִן זַיִן)
אַלְלָע שִׁיךְ זַה נְשָׂיא דָרְנוֹן, כִּי "הַנְּשִׁיא
הַוְּא הַכְּלִי".

— וְכָל יִשְׂרָאֵל בְּחוֹקָת כְּשֻׁרוֹתָן,

דָעָרְבָּרְעָרְדָּאָרְפָּאָר מַעַן זַיִן אַפְּרִיאָרְדָּן מַטָּס
יַעֲדָר אַרְטָס אַזְּוּז יַעֲדָר אַזְּדִיד, וּבְשַׁעַת
מִוּסָט רַעֲדָן דְּבָרִים הַזְּוִצָּאִים מִן הַלְּבָבִי
אַזְּאָזְוֹוִין אַזְּדָוָמָה חַי, וּוּסָט מַעַן
זַכְּרָעָרְעָן פְּעָלָי.

אַזְּמִיזָאָל שְׁטְרוֹמָעָן (בְּכָל מִקְמָקָם
וּמִקְמָקָם בְּאוֹמָן המַתְּאָמָן) אַזְּיִן זַיִן אַלְלָע
עֲנִינִים הַגְּלָלְפָּאָבְּגָנְזָה מַטָּס דַעַם זַיִן
אַגְּהַוְּבָנְדִיק פּוֹן זַיִן עַבְדָה אַזְּיִן דַעַם
זַמְּוֹזָאָס אַזְּוּבְּלִיבָן בְּזַיִן עַשְׂרִי שְׁבָבָן,
לְלָס הַנְּהָה זַוָּס יִם הַדְּלִילָא.

דָעָרְגָּאָר וּבְמִיחָד — זַיִן מַגְהָגִים
הַמִּיחָדָה בְּקָשָׁר מַטָּס דַעַם יִם הַהִילָּגָא
עַצְמָמָן (כְּנִילָּ), כּוֹלָל — מַאֲכָן הַתוֹעֲדָה
בְּכָל מִקְמָקָם וּמִקְמָקָם אַזְּוּז דָאָרְמָן גַּעַגְמָעָן
הַחְלָלוֹת טְבוֹת אַזְּיִן אַלְלָע עֲנִינִים פּוֹן
כְּבִדּוֹת בעל הַיְהִילָּלָא — הַבְּצָת הַתּוֹרָה
וְהַבְּצָוֹת וְהַפְּצָתָה דְּמַעְנִיתָה זַיִן.

אַזְּוּז דָעָרְגָּאָר אַלְלָע נְמַשְׁקָה זַיִן
אַפְּעָולָה נְמַשְׁקָה עַל כָּל הַזְּמָנָה,
וּבְכָלְלָה — אַזְּיַעֲדָרָר אַזְּיַעֲדָר אַזְּיַעֲדָר

(34) נְסָמָן לְלָל הַעֲרָה. 2.

(35) שְׁמָוֹת ב, יִט.

(36)

וְאֵת נְתָאָרָפָב (א, סְפִּיבָּן וְאַלְלָעָן).

וְעַד.

(37) מַבְּכָבָב מִתְּבָבָב יְבָבָב יְבָבָב (דָסְפָּבְבָבָב
שְׁגָנָב) (סְהָרִיב קְנָגָן חַבָּב, ב). אַגְּרָתָה קְדָשָׁה
שְׁלָוָה חַדְשָׁה רְעַטָּה.

ס. א.

(32) רַבְבָּשָׁת הַלְּ קְדָשָׁה פִּיבָּה. וְאֵת שְׁמָה הַלְּ
סְרוֹתִים סְפִּיִּים.

(33) רָאָה סְפִּרְתָּה יְרָאָת שְׁעָרִיב יְגָדָה וּבְמָא בְּשָׁלָה

معنى על שאלת המניחים

בצד.

ה耿ן מ-ה' ב-א' (עד הוראות בקשר עם י' שבם והם שלח'ן) שנדרש ביום ראשון, אול' מן השוק (הדריפס מה אלפים מופסמים), והפיר אוחם ביריבו מקומות בעולם. נסף לו שפרנסמו אותו עי' מכון פאקסימיליא ועי' סלפקן. ולכן מודפסים את זה ווע'ם לפני שבח ק', במובן גם הוסיף בכתיבך ש' ב'ע אדמונ' שליט'א עז גאנטליים.

אם אפשר לחקן להוציא תחיקוגים והשיטות המגדינות בדים המכוב'ן?

א) בסוף העירה, ש' מני חסוך הדור אמר קב'ה ש' דבר אחד לדור ואין שני דברין פדורו" - אולי כדי לחשיך ביאור בוזה, כי בנטנות גומדים (פאנורה) שדבר אחד לדור הוא מדע פועלו העצמי - שכן כל גבוי אלא ה' אקלטי, והנשיא הוא רק "איינער". ומצד זה (ולא מצד חסוך הדור)আ"פ לחוות שני דברין הדור.

ואולי ביאור הו קשו עם זה שאף שכחתי יהי' נשיא והיה לי עז', הרי או יקומו וויהו?

ב' הנשיים שככל הדורות, שבת להלן עמדו ומשו אך כאן (בכרכ'ב גע'ז) עכידם ומשמעם:
ג' בטלך געל'ה ³⁴ אכם אפער לחשיך (זהה ע"ב המודרך בהחותו עדות ש"ק בא): וזה שככל
דור דור צבבא ר'ק אפשה'ת' דסמה (ויא' ח' משה עצמן) - יש ג'ומר שהו ע"ד מה שבמי ייחסו
ככני לבנה ומי משה כבני הומה (ב'ב ע.א. ספורי ורשות' פינחס כו.כ) - מהו (לא חסרנו
ביהושע עצמי, כי יהושע (וכף נשיא ביהושע) הוה בפנימיות משה סמך (ראה ח'א ס.ג, כ"א) וס'
מנני חסוך הדור' (שאיגט ניכלים לבלך רב טבה - ע"ד מ"ש פיעל העירה 2 בונגע ג' אין שבי
בדרין לדורך). ואיתם יכולם לבלך באפין ישר מפני הומה, משה (ע"מ שאי אפשר לרביט בפני חמתה
בפני תוליך אורחה) כ"א עי' אורתה בפני לבנה (יהושע). ועי'ו נעשה כל' מוכשר לבלך (בפנימיות)
גם פני הומה מ"ע. ועוד להשיבות דאור המתה לעז' ש"יה' שביחותם כאור שעגה הימים" (ישע'
ש"בו).

ולהעיר ש'לע'ג ג' ב' לתוליך זה שייחסו הוא כבנה - "ויה' אoor הלבנה (יהושע) באור החמתה
(חמתה)" (ישע' טמ'), כהפרוש בזה (ראה ספר הערכות ח'ב' פרץ אoor הלבנה ע' שיח ואילן, ושי' ב')

מאoor הלבנה יהי' באור והמה דעלתך.

* ראה מפרש' עין יעקב ב'ב שם (עין יעקב). ענף יסף בשם יערות דבש). ולהעיר
מסנודרין יא.א. (זהוב בעין יעקב שם): יש כאן אחד שרاري שתשרה עליו שכינה כבנה רבניו אלא
שאין דורו זכאי לבר. ועוד מהו ע"ז כו.כ.

מענה ל"יעוד הנחות התמיימים" שכתו – בקשר לשיחת ש"פ בא : "החותן משיחת ש"פ בא ע"ד הוראות בקשר עם י' שבט והימים שלח'ז"ז שנדפס ביום ראשון, אזל מן השוק [הדף] כמו אלפיים טופסים, והפיצו אותם בריבוי מקומות בעולם, וכן להזה שפרסמו אותו ע"י מוכנת פאקטימיליא וע"י טלפון]. וכן מדפיסים את זה עזה"פ לפניו שבת ק', כמובן עם החוספות בכתყיק של כ"ק אדמוני שליט"א על הגוליס. האם אפשר לתקן להוסיף התקיונים והמשמעות המצוינים בדפים המצו"ב? .." (מצילום כתყיק) :

[1] במכתbens כתבו :

"בסוף העירה 2, שرك מפני חרסון הדור אמר הקב"ה ש"דבר אחד לדור ואין שני דברין לדור" – אולי כדי להסביר ביאור זהה, כי בפשטות לומדים (לכארוה) שדבר אחד לדור הוא מצד מעלהו העצמי – שאין על גביו אלא הי' אלקיו, והנשיא הוא רק "איינער". ומצד זה (ולא מצד חרסון הדור) אא"פ להיות שני דברין לדור.

ואולי הביאור בזה קשור עם זה שאר' שימושה יהי נשיichidi לע"ל, הרי אז יקומו ויהיו כל הנשיאים שבכל הדורות, שמה להלן עמדו ומשמו אף כאן (עאכו"כ לע"ל) עומדים ומשמשים."

מענה כ"ק אדמוני שליט"א :

(א) על מה שכתו : "שרק מפני חרסון הדור אמר הקב"ה ש"דבר אחד לדור ואין שני דברין לדור" – מחק תיבת "שרק", וכותב :

שנפni חסרון הדור קו!

(ב) על מה שכתו : "בפשטות לומדים (לכארוה) שדבר אחד לדור הוא מצד מעלהו העצמי" – סימן בעיגול את התיבות "בפשטות לומדים", וכותב :

ומער"ה – רועה האמת – טעה בדבר הפשטוט כ"כ??

(ג) על מה שכתו : "הרוי אז יקומו ויהיו כל הנשיאים שבכל הדורות, שמה להלן עמדו ומשמו אף כאן (עאכו"כ לע"ל) עומדים ומשמשים" – סימן בעיגול את התיבות "עומדים ומשמשים", וכותב :

?? (2)

דרכם פס"ד ובפשטות – בעניינים הכל מסובכים ומבליל כל מרץ"ל כלל לראי (3)

[2] במכתbens כתבו :

"בסוף העירה 34 – האם אפשר להוציא (וזה ע"פ המذובר בההתווועדות דש"ק בא) : ומה שבכל דור ודור נמצא רק אתפשטוטא דמשה (ולא בחיי משה עצמו) – יש לומר שהזו ע"ד מה שפni יהושע כפני לבנה ופni משה כפni חמה (ב"ב עה, א. ספרי פרש"י פינחס כז, כ) – שזו (לא חסרון בייהושע עצמו, כי יהושע (וכל נשיא בדורו) בפנימיות הוא משה ממש (ראה תור"א סה, ג, כ"א) רק מפני חרסון הדור* (שאינם יכולים לקבל רוב טובה – ע"ד מ"ש לעיל העירה 2 בנווגע לאין שני דברין לדורי), ואינם יכולים לקבל באופן ישיר מפני חמה, משה (עד"מ שאפשר להביע בפni חמה מפני תוקף אורחה) כ"א ע"י הארתה בפni לבנה (יהושע), ועי"ז נעשה kali מוכשר לקבל (בפנימיות) גם פni חמה מצ"ע, ועד להשלימות דאור החמה לעיל ש"ייהי שבעתים כאור שבעת הימים" (ישע"י ל, כ).).

*) ראה מפרש עין יעקב ב"ב שם (עיוון יעקב. ענף יוסף בשם יערות דבש). ולהעיר מסנהדרין יא, א (הובא בעיוון יעקב שם) : יש כאן אחד שראוי שתשרה עליו שכינה כמשה רבינו אלא שאין דורו זכאי לכך. ועד מהז"ל כיו"ב".

ולהעיר שלע"ל ג"כ يتגלח זה שיהושע הוא ממשה – "והי" א/or הלבנה (יהושע) כאור החמה (משה)" (ישעי' שם), כהפרוש בזה (ראה ספר הערכים חב"ד ערך א/or הלבנה ע' שיח ואילך. וש"נ) שא/or הלבנה יהיה כאור החמה דלקתיד.

מענה כ"ק אדמוני רשות"א:

(א) סימן שני קווים אצל מה שכתו: "שזהו (לא חסרונו ביהושע עצמוו . . ישעי' ל, כו)," וכותב:

מרז"ל מפורש בנדו"ז (בשנה') שלעת"ל יהי' דוד בר קיסר ומשיח קיסר (4)

(ב) על מה שכתו: "ומה שבכל דור ודור נמצא רק অত্পশ্বটোতা דמשה (ולא בחיי משה עצמו)" – סימן בעיגול את התיבות: "רק", "(ולא בחיי משה עצמו)" – וכותב:

המקור? (5)

הוספה

הגהות נוסח מענות "כללי פרטוי" — טבת-שבט ה'תש"נ —

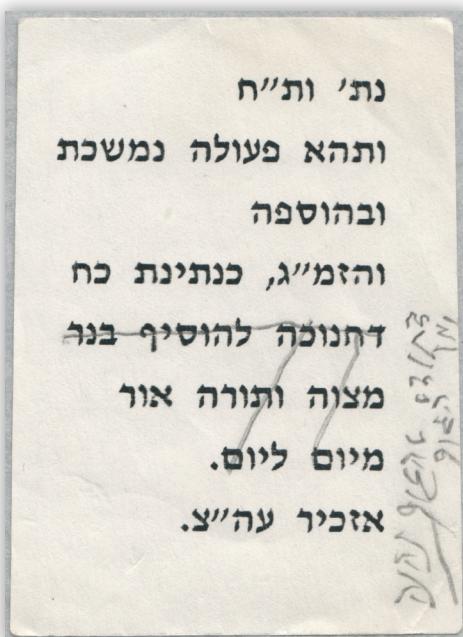
החל משנת תשל"ו, המכילה כ"ק אדמור"ר שליט"א לענות פעמים רבות לדוחות וכיו"ב באמצעות "מענה כללי-פרטוי".

בمعنى נכללו – אישור הקבלה, הקשר לענייני הזמן, ו"אזכיר עה"צ". טופסים הוכנו עם לשון המענה, ונמסרו להנמענים ע"פ הוראת כ"ק אדמור"ר שליט"א.

פעמים רבות, הוכן לשון המענה בהגהות בכתב יק על טופס נוסח קודם [וראה גם ס' "מבית המלכות" ח"א ע' 219-218 (ובכ"מ) – הגהות מסווג זה משנות הלמ"ד].

להלן באים בפרשום רាជון כמה מהגאות אלו, מחדשי טבת-שבט תש"נ.
כדי גם לציין, שהמענות כלליים-פרטיים דשנות תש"נ-תשנ"ב, ברובם מיסדים
כנראה על לשון המענות שבס"ב-ס"ג דלהן (כמובן, בהוספת הקשר להזמן וכו').

.א.

נת' ות"ח
ותהא פועלה נמשכת
ובהוספה
והזמ"ג, כניתנית כח
דתנוכה להוסיף בנה
מצואה ותורה אור
מיום ליום.
אזכיר עה"צ.

חדש שהגונ נגה

מן הגוף

אזכיר עה"צ.

ב.

נת' ות' ח'

ותהא פעולה נמשכת

ובಹוספה

והזמ"ג, בנטינת כח דוחודש שהגופ ננהן מ-הגוף. דחיזל

וברכתכם דכל

המוסיף מוסיפים לו (*)

(*) ובמיוחד

דקה ב"ה שתומסתנו

מרובה

כוי

אזכיר עה"צ.

ג.

נת' ות"ח
 ותהא פעה נמשכת
 ובהוספה
 והזמ"ג, כנתינת כח
 דחיז"ל וברכטם דכל
 המוסף מוסיפין לו,
 ובמיוחד דהקב"ה
 שתוספטו מרובה כו'.
 אזכיר עה"צ.

נת' ות"ח

ותהא פעה נמשכת

ambahospeh

והזמ"ג, כנתינת כח
 דחיז"ל וברכטם דכל
 המוסף מוסיפין לו,
 ובמיוחד ברפטו דהקב"ה
 שתוספטו מרובה כו'.
 אזכיר עה"צ.

לזכות
כ"ק אדמו"ר שליט"א

לזכות

ידידנו הנעלה

חבר מערכת "פתח"

החתן התי' מנחם מענדל שי'

והכללה המהוללה מרთ **שיינא ברכה תחי'**

شمוקלער

לרגל יום חתונתם

ד' שבט ה'תשפ"ב

נדפס ע"י הוריהם

הרה"ת משה וזוגתו בת-שבע שיחיו שמו קלער

הרה"ת משה חיים וזוגתו דאבא שיחיו לויין